(56)

தன்வந்திரி கலைஞானம்

(172)

(172)

136

Bundle No (3)

****

(2)

சேவ கண்டர்,

சேலம் ஜில்லா.

மாந்திரிகம், தன்மந்திரி கலைஞானம்

மருந்து செய்முறை.

****

Sir,

Palm Leaf returned to individual
on -12.63.

20.10.62.

I

172

நமது

<u>தன்மந்திரி பகவான் கலைக் ஞானம்.</u>

வெள் வங்க பற்பம்.

நீர்ப் பூலாந் தழை அரைத்த வங்கத்தை தகட்டு மேலே கவச குக்கிட புட ?
மிட பற்பமாகும்.

<u>தாம்பர பற்பம்:-</u> நேர்வாளம் பருப்பு விராகன் ரு, தாம்பர தக்ட்டு மேலே
நேர் வாளம் அரைச்சு கவசங் கட்டி அதுக்கு மேலே ஈயத் தகடு மேலே போத்தி
தாளிப்புடத்தில் பற்பமாகும்.

இந்நூலில் க.முதல் உரு பாடல் முடிய. வரும் செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளவற்றை
விரித்த செய்யுலிருந்து எழுதப்பட்டுள்ளன.

பிண்ட வுப்பு.

1. ஆமப்பா அஷ்டியென்ற பிண்டம் வாங்கி அப்பனே சமூலந் தான் கோரை போக்கி
வாமப்பா கல்லுரலில் சமூலம் போட்டு வாளமாக யிருப்புலக் கல்லுரலில் குத்தி
போமப்பா காரசார மொன்றாய்ச் சேர்ந்து போகுமடா வுபசரங்கள் சத்த தாத
நாமப்பா வஸ்திரமாம் சரங்களெல்லாம் நலமாக தேகித்த மெழுகும் பாரே.

2. பாரப்பா பூனீர மண் படி தான் போட்டு பண்பாந சுத்த சலம் இரண்டு படி வாரு
ஆரபபா ஒன்றாகக் கலக்கிக் கொண்டு அப்பனே அடுப்பேத்தி ஞூறக் காச்சி
நாரப்பா காச்சிடவே வெண்ணை கக்கி நலமான வெண்ணையது மேலே பூரம்
காரப்பா வெண்ணையது வெல்லாம் பிரித்துப் போடு கானகமடா சவுக்கார சுப்புமா
மே.

மூப்பூவு.

3. ஆமப்பா வுப்பெடுத்த சுத்த சலம் வார்த்த அப்பனே கலக்கி யொன்றாய் பீங்கானி
லாத்தி
வாமப்பா செம்மண்ணு பூமிக்கேசி சமாதி செய்த சுத்திரந் தான் பூஞ் செடிகள்
வைத்த
காமப்பா பீங்கானை நடுவே வைத்த கனகமடா பூசித்த அபானஞ் செய்த
நாமப்பா நிலை யோர்க்கு முப்பூ நலமாகப் பதினாறு நாளுக்குள்ளே.

4. உள்ளப்பா தும்பை மலர் போலே பூக்கும் உத்தமனே முப்பூவைப் பதனம் பண்ணு
அள்ளப்பா சமாதி முப்பு யென்றும் பேரும் அரகராமுப் பூவை யென்ன சொல்வேன்
நள்ளப்பா கலைக்கியான சித்தருக்குத் தான் நலமான சற்குருதான் சமாதி முப்பூ
வள்ளப்பா சவுக்கார மாதியுப்பு வளமான வண்டமுப் பிண்டமுப்பே.

5. முப்பான சரிகையுப்பு யோகமுப்பூ முக்கியமுள்ள ஞானி யண்ட முப்பூவாகும்
அப்பான சகல முப்பூச் சமூத்தி கத் முப்பூ யப்பனே யமுறிமுப்ப வமுற்தமுப்பு
கப்பான கஞ்சுளியின் ஐம்பரையின் வாதத்துக்* முப்பு கணக்கான காயத்துக்
காதிமுப்பூ
மப்பான வாதத்துக் காதிமுப்பூ மகுத்தான சிவயோக ஞான முப்பூவே.

6. பூவான பூவப்பா ஆர்தான் காண்பார் ஆனான குவலையத்து மான்பர்களே ஆர்தான்
காண்பார்
ஆவான யமுர்த மடா வாசி யோகம் அப்பனே முப்பூவ பூரணமாய்க் கொள்
நாவான நாவமுர்தங்க சியலாச்சு நன்மை வெகு நன்மையடா நகார முப்பூ
சார்வான சலா நதியிலமுர்ந்த யுப்பு சமுர்த்தான முப்பூ வேஷத்திலாமே.

7. ஆமப்பா பாப்பினி பரையா முப்பூ அப்பனே சிவமுப்பூச் சொன்னேன் ஐய்யா
காமப்பா சத்தி முப்பூச் சொல்லக் கேளும் கருத்தான கல்வி யறிவான முப்பு
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் அகஸ்தியே கேளும் நலமான கறப்பளியாக் கமல பிண்டம்

வாமப்பா கோரையுடன் சவ்வு போச்சி வளமான கல்லூரலில் போட்டுக் கேளே.

8. கேளப்பா பிரும்புலக்கை யதனுல் சாடு கெட்டியாய் நெருக்கு மெழுகாமப்பா
வாளப்பா வளித் தெடுத்து பாண்டத்திட்டு வளமாகப் படி முக்கால் பூசி பனி நீர்
ஆளப்பா விட்டதிலே கலக்கிக் கொண்டு அப்பனே அடுப்பேற்றி தீயை மூட்டு
நாளப்பா வெண்ணையது பொங்கி விழும் நலமான சப்பது போல் சவுக்காரமாமே.

9. ஆமப்பா சப்பயெடுத்து முன்மெடேயேகி அப்பனே பீங்கானில் போட்டுக் கொண்டு
வாமப்பா மேடை தன்னில் வைத்து நீயும் வளமாக ரேசகம் பூறகமும் பண்ணி
காமப்பா ஒரு புத்தி ஒரு நிலையாய்க் கொள்ளு கனமடா முப்பூவும் பூர்க்குமடா
நாமப்பா நவ நாளைக்குக்கே மைந்தா நலமாகப் பூர்க்குமடா முப்பூவு தானே.

10. தானான சந்தியடி பிண்ட முப்பூ தனதான மாந்திரியம் திருமாது முப்பூ
லேனான வேதாந்த நவ மூல முப்பூ விளங்கு பஞ்ச பூதத்திலாடு முப்பூ
ஊனான அரைந்து சென்ற மூப்பூ அப்பனே சரோணிதத்தினை முப்பூ
மானான மதி முப்பு மலையாரையன் முப்பூ மகத்தான சிவ யோகத்தாதி முப்பூவே.

முப்பூவின் பெயர்.

11. முப்பான சிதம்பரத்தின் சக்கரந் தான் சொல்வேன் முக்கிய முள்ள நடுவாற வரையுங் கீறி
அப்பனே யிருபத்தந்தறையு மாச்சு வாப்பான யறை தோறும் அச்சரத்தைக் கேளும்
வளமாக நமசிவய வென்று மாறு
நப்பான சிவய நமய நம சிவ வென்ற நலமாக மசிவய நவய நமசி யென்ற மாறே.

12. மாறப்பா நமசி வய வென்று போட்டு மைந்தனே நடுவளையைப் பிடித்து மாறு
ஈறப்பா யறிவார்கள் கனக சபைத் தோன்று அப்பனே அதிகமடா சுடரில் நின்றுல்
நேரப்பா நின்ற நிலை கைலாசந் தோன்றும் நிலையான பதி தோன்று நிலையாய்ப் பாரும்
காறப்பா பொதிகையுடன் கைலாசந் தோன்றும் கண்மணியே சிவனுமையுங் காணுவாரே.

13. காணப்பா சிய நம வென்று போட்டு கண் மணியே நடு வளையைப் பிடித்து மாறு
ஊனப்பா ஆணுமல்லோ பெண்ணுமல்லோ அப்பனே பரந் தோன்று பரத்தில் சிவந் தோன்று
மாணப்பா சிவத்திலே தான் சத்தி தோன்றும் மகுத்தான ரவியுடனே மதியந் தோன்றும்
வாணப்பா வகாரத்தில் வாசி தோன்றும் வளமான நிட்டை நீ மறவாமல் கேளே.

14. கேளப்பா நமசிவ வென்று போட்டு கெடியான நடுவளையைப் பிடித்துமாறு
ஆறப்பா அக்கோட்டைக் காறரெல்லாம் அப்பனே சித்திவிலறிந்து கொள்ளு
நாறப்பா நந்தி யொளி கண்ணில் காணும் நலமான யாக் கொக்கி வளியோயில்லை
மாளப்பா மதிய முத்தங்க ருத்திரன்று மகத்தான சிவயோகப் பதவி காணே.

15. காணப்பா சிவய நம வென்று போட்டு கண் மணியே நடுவளையைப் பிடித்து மாறு
மாமப்பா சலக கல்வி தோய வாச்சி மகத்தான அறிவுடனே விவேகமாச்சி
காமப்பா அறுபத்து நாலு சித்து கண்மணியே யுன் கண்ணிற் காணும் பாரு
வாமப்பா வளிறையு மனத்திற் காணும் வளமாக யுன்னறிவில் விளங்கிப் போச்சே.

16. போச்சப்பா சிதம்பரத்தைப் போலே யுண்டோ பொருளான நகரத்தில் சிதம்பர நாளுச்சி.
வாச்சப்பா வாச்சப்பா வளிகாவச் சிவந்தான் சொல்வேன் ஐத்தி*ருக் வளமான தறை காணப் பத்தி கேளும்
காச்சப்பா நாற்பத்தி முக்கோணந் தான் கனமான முக்கோண மாதியாதி
மாச்சப்பா நாற்பத்தி முக்கோணத்துக்கு மைந்தனே சிதம்பரத்தை மாறு மாறே.

17. மாறப்பா மதிய முத்த மனதால் கொண்டு மகுத்தான ரேசகம் பூரகமும் பண்ணி
ஈறப்பா காமப் பால் காணப் பாலறன்டு அப்பனே கருவேற விருவேற வேண்டும்
நாமப்பா நந்தி பிரகாசந் தோன்றும் நலமான சவுபாக்கிய மருளுவார் பார்

18. தானான காய சித்தி சீனத்திலாகும் தன்மையுடன் வாசியுட யமூர்த மூறம்
தேனானதேனமூர்தங் கனியலாச்சு திரிமூல சத்திய வளமுந்த மீய்வாள்
வானான வாசியது மடிந்த போச்சி வளமான சானல்ப்பா கனியலாச்சு
மானவனாலஉட்ட சிவ பாக்கிய மீய்வாள் மகத்தான சிவசத்தி மகிமை தானே.

19. தானான செய் நீர் தானென்ற கேளும் தனதான கட்டு வகை செய்நீர் சொல்வேன்
வேனான வண்டத்தின் வேளை வாங்கி வேதாந்த சிப்பி தனிற் போட்டுக் கொண்டு
ஆனை வெடியுப்பு சீனக்காரம் அப்பனே குடுமுப்பூ மூன்றுங் கூட்டி
மானான மதி தனிலே வைத்திட்டாக் கால் மகுத்தான சலம் போலே யோடும் பாரே.

கட்டுவகை செயநீர்.

20. பாரப்பா கட்டு வகைச் செய்நீர் சொன்னே பாங்கான வேதையுட செய்நீர் கேளும்
ஆரப்பா யறிவார் களண்டம் வாங்கி அப்பனே கோர்வே யெனிப் போக்கிப் போம
வேரப்பா சலம் போக்கி முப்பூ சேடும் வேதாந்த வாரத்திற் போட்டுக் கேளும்
நாரப்பா ரவி தனிலே யேத்திட்டாக் கால் நலமான சுத்த சலம் போலேவாமே

21. ஆமப்பா வேத செய்நீர் சென்னோன் அப்பனே நவச்சாரம் நீறைக் கேளும்
காமப்பா கலச் சுண்ண நவச்சாரம் காறம் கனமான கெவரி லிங்கம் மண்டமுப்பூ
வேமப்பா பூசை ரெத்த முப்பூ. வேதையாங் கோடான கொடிவேரை
வாமப்பா விட்டரைத்து மேலே பூசு வளமாக நவ நாள் நான்றவியில் வைய்யே.

மூப்பூவின் சுண்ணம்.

22. வையப்பா உள் நின்ற கசடெல்லாந் தான் வளமான செய்நீர் போல் தண்ணீராய்ப் போம்
ஐயப்ப குரச் செய்நீர் பதனம் பண்ணு அப்பனே நவச்சார செய்நீர் சொன்னேன்
கையப்பாகம் பியுப்ப செய்நீர் கேளும் கனமான முப்பூச் சுண்ணங் களஞ்சி அஞ்சே.

23. அஞ்சப்பா யிவ்விரண்டும் பிங்கானில் போடு அப்பனே ரவினிலே வைத்திட்டாக் கால்
கஞ்சப்பா கம்பியுப்பு செய் நீரும் கன மடா செய்நீரைப் பதனம் பண்ணும்
நஞ்சப்பா முப்பூவின் சுண்ணங் கேளும் நலமான மூப்பூவைக் கல்வத்திட்டு
வஞ்சப்பா பிண்டமதின் செய்நீர் விட்டு வளமாக யரைத்த வில்லை செய்யே.

வெடியுப்பு செய்நீர்.

24. செய்யப்பா ரவிதனிலே யுலத்திக் கொண்டு செயமான புடந் தனிலே போட்டெடுக்க
வைய்யப்பா சுண்ணமது கொடிய சுண்ணம் வளமான சுண்ணத்தை யென்ன சொல்வேன்
மையப்பா வெடியுப்பு சுண்ணங் கேளு மகத்தான வெடியுப்பு பலந்தானேந்த
நய்யப்பா கல்வத்தில் போட்டுக் கொண்டு நலமான செய்நீரும் சாமமாட்டே.

25. ஆட்டப்பா சுண்ணமது களஞ்சி போடு அப்பனே ஆட்டின பின் வில்லை செய்து
வாட்டப்பா புடம் போட்டு யெடுத்துப் பாரு வளமான சுண்ணமடா கொடிய சுண்ண
நாட்டப்பா நான் சொன்ன வெடியுப்புத் தான் நலமாகத் திறந்த விட்டே
மாட்டப்பா கல்லுப்புச் சொல்லக் கேளும் மகுத்தான ஆனை கல் பண்டம் வாங்கே.

26. சாங்கப்பா அண்டத்தைக் கேரை போக்கி வளமாக யுலத்தி யதை யுரலில் தாக்கு
சாங்கப்பா யிருப்புலக்கை தன்னால் சாட சாங்க மாச்சாடியதைப் பாண்டத்திட்டு
நாங்கப்பா நல்லதாய்சுத்த சலம் விட்டு நலமாகப் பிசைந்து யதை யடுப்பிலேற்றி.
மாங்கப்பா யெரு திறங் காய்ச்சினக் கால் மகத்தான யென்னை கக்கி உப்பாம் பாரே.

அண்டயுப்பு.

27. பாரப்பா காய்ச்சிக் கால் கம்பியுப்பு பரமான கம்பியுப்புக் கல்லுப்பாச்சு

ஆரப்பா அறிவார்கள் அமுர்த வுப்பு அப்பனே மழுநீடுப்பு சலர்திருப்பு
நாரப்பா யேரு நாய்க் காச்சலுக்கு நலமான நல்லுப்ப வங்கவப்பு
காரப்பா விடிவுப்பு லிங்க வுப்பு கனமான ஆருதாரக் கல்லுப்பாச்சே.

21.10.62.

28. ஆச்சப்பா ஆதாரம் மேலாதாரம் அப்பனே உள் மூலம் மேல் மூலந்தான்
காச்சப்பா மூலமது இரண்டில் நிர்ற்கும் கனமான அத்தியுடன் சிங்குவையும் மப்பா
மாச்சப்பா மடி மூலம் நடுவில் தான்டா மகுத்தான யிதழுஞ்சும் பொருந்தி நிற்க்கும்
நாச்சப்பா யிதழ் நடுவில் கல்லொன்றுண்டு நலமான கல்லப்பா விடிக் கல்லாமே.

29. ஆமப்பா கல்லது தான் மணி போல் நிற்க்கும் அப்பனே கல்லது தானுர் தான் காண்பார்
வாமப்பா சிவ விந்து அறுதிக் கல்லு வளமான சாதிக் கல்லமூர்தக் கல்லு
நாமப்பா நந்தியுடன் விடித்தின் கல்லு நலமான பாரைக் கல்லு பாரைக் கல்லு
காமப்பா கனக சபை நடனக் கல்லு களமான ஆதார காரக்கால்லே.

30. கல்லப்பா யானறிந்தேனுர் தான் சொன்னுர் கனமான கல்லைத் தானுர் மறைத்தார் சித்தர்
வல்லப்பா வடமொழியில் திறந்து விட்டேன் வளமான சற்குரு தான் விடிக் கல்லாச்சு
மல்லப்பாமாதியந்த மாறுதாரம் மகுத்தான சத்தி சிவம் யமாந்த கல்லு
அல்லப்பா யான் வெளியாய்த் திறந்த விட்டேன் அப்பனே யின்னு லைக் காட்டொன்னுதே

31. ஒன்னுன சித்தர்களில் மறைத்த சூச்சம் யுத்தமனே யானறிந்து யுரைப்பேனய்யா
கன்னுன தொன்னூர்த்தார் கருவிக் கெல்லாம் கனமான விடிக் கல்லு சோதிக் கல்லு
அன்னுத ஆயிரத் தெட்டே தருக்குள்ளே அப்பனே மணி விளக்காய் நின்ற கல்லு
வன்னுத முப்பூ தான் திறந்த பாலன் வளமான கல்லேகச் சொல்லக் கேளே.

32. கேளப்பா முன் சொன்னுற் போலே நீயும் கெடியாகப் பிரந்ததிலே கல் லை வாங்கி
வாளப்பா சுண்ணும்பாச் செய்யக் கேளும் வளமாவ பூசிஜ படி தானென்று
ஆளப்பா கமல வன்னி சுத்த தீர்த்தம் அப்பனே படிரண்டு கூடலாரு
நாளப்பா கிளிக்கல்லாய்க் கட்டிப் போடே.

3 . போடப்பா யருப்பேத்தி யெரித்தேயானுல் பொருமி வெகு பொறுமையாச்ச் சுத்தியாகும்
ஆடப்பா கல்வத்தில்ப் போட்டுக் கொன்டு அப்பனே மூத்து நீர் யமுர்தம் வார்த்து
சாடப்பா சாடவே மெழுகு போலாம் சமூர்த்தான முப்பு சுண்ணங்களஞ்சிபோடு
நாடப்பா வண்ட செய நீரால் சாமம் நலமாக யரைத்து லை வில் லை செய்யே.

34. செய்யப்பா ரவி தனிலே போட்டுக் கொன்டு செயமானமூ டுக்குடத்திற் போட்டெடுக்க
வாரப்பா வானன் செயலிச் சுண்ணமாகும் வளமான சுண்ணமதை யென்ன சொல்வேன்
கையப்பா கனக சபை நடனந் தோன்றும் கலமான சுண்ணமடா விடிக் கல் சுண்ணம்
நய்யப்பா சுண்ணத்தை வெளிவிடாதே நலமான வடமொழியைத் திறந்திட்டேனே.

ஐங்காய கற்பம்.

35. திறந்த தொரு விடிக் கல் லை நன்றாய்ச் சொன்னேன் தரமான காயமுட மகிமைகேளும்
வறந்த தொரு வைம்பூத வைங்காய மென்று வளமான பூவாத காயென்றுஞ் சொல்வாள்
நறைந்த தோர் ஐந்தாவது பிண்டம் வாங்கி நலமான வண்டத்தை யெடுத்துக் கொன்டு
மறந்த தொரு கொறையே நீ போடும் மகுத்தான விந்தெடுத்துச் சொல்லக் கேளே.

36. கேளப்பா விடிச் சுண்ணங்களஞ்சி போடு கெட்டியாய்ப் பிசைந்து வர மெழுகு போல்க் கூடும்
வாளப்பா காயமெழுகு மண்டலந் தான் கொள்ள வளமான சட்டையது யேருந் தள்ளு
நாளப்பா ஐங்காய் கற்பஞ் சொன்னேன் நலமான கற்பமடா யார் தான் காண்பார்
ஆளப்பா ஐம்பூத மதிலொடுக்கம் அப்பனே அரன் செயலாலறிந்தோம் நாமே.

வல்லாரைக் கற்பம்.

37. நாமப்பா வல்லாரை யார்தான் காண்பார் நலமான யாரையுட புளியாரை தான்
வாமப்பா யாரைக் கற்பம் நன்ூய்ச் சொன்னேன் நலமான யாரையை விச்ச மூலம் வாங்கி
காமப்பா காடிநிற் சுத்தி பண்ணி கண்மூமடா கோரையைத் தான் போக்கிப் போடு
ஆமப்பா கல்லுரலில் போட்டுக் கொண்டு அப்பனே யிருப்புலக்கை யதனல் சாடே.

38. சாடப்பா சாடி வரப் புளி போலாகும் சமூர்த்தான வப்புளியைப் பிசைந்தே யாளுல்
வாடப்பா கெம்பு பொடியது போல் விழும் வனமான வல்லீரேக் கொண்டே
நாளப்பா நாளொன்று பசியாதய்யா நலமான தேகம் வச்சிர காயம் போலாம்
காடப்பா காமப் பால் கானா பாலும் கனமான மதனப் பாலே.

கடுக்காய்க் கற்பம்.

39. பாலப்பா கொண்ட விடம் தேகம் பொன்னும் பறமானவைஞ்சு வையுங் கண்விற் காணும்
நாளப்பா கடுக்காயின் கற்பங் கேளு நலமான நாலைந்து சென்றதய்யா
காளப்பா தலைப் பிண்டங் கடுக்காய் தன்னை களமாகக் கொண்டு வந்து சொல்லக் கேளும்
ஆளப்பா விழுது போலுலத்திக் கொண்டு அப்பனே கல்லுரலில் ஆளாய்ப் பண்ணி பாங்

40. பண்ணப்பா பால் தனிலே சுத்தி பண்ணி பாங்கான சூரணத்தை மண்டலந்தான் கொள்ள
அன்னப்பா அண்டி வந்த காமப் பீடை அப்பனே தலைந்து விடும் வினைகளெல்லாம்
கன்னப்பா கயிலாச பதவி தோன்றும் கனக சபை நடனவொளி கண்ணில் காணும்
விண்ணப்பா வெளியாகத் திறந்து சொன்னேன் வேதாந்த வளியுள்ளோரறிந்து கேளே.

தருச சுண்ணம்.

50. கேளப்பா தருசிரூடன சுண்ணங் கேளும் கெடியான தரிசது தான் பலந்தானென்று
ஆளப்பா விடிச் சுண்ணங் களஞ்சி ரெண்டு அப்பனே யிரண்டு மொன்ூய்க் கல்வத்திட்டு
நாளப்பா செல்லாமற் குருச் செய் நீருற்றுள் நலமாகச் சாமதுறண்டு மாட்டு
மாளப்பா தருசு தான் மாண்டு போச்சு மருந்தான தருசது தான் வில்லை செய்யே.

51. செய்யப்பா ரவிதனிலே யுலர்த்திக் கொண்டு செம்மையுள்ள சீலையது பேணுஞ் செய்த
வெய்யப்பா வேதாந்த குக்குடத்திற் போடு வெளியான தருசிரூட மருந்தவ மெத்த
மெய்யப்பா சொல்லி விட்டேன் தருசு சுண்ணம் மேலான சுண்ணத்தை யார்தான் சொல்வார்
செய்யப்பா கெடிகெடுத்து வீரிட்டுச் சாலும் கெடியான சுண்ணமதைப் பதனம் பண்ணே.

52. பண்ணப்பா விண்ணுலப் பூசை பண்ணு பங்கயத்திரூர்த மதைப் பண்பாய்க் கொள்ளு
அண்ணப்பா விருட்கட் குருதானின்னால் அப்பனே கலைக்கியாவுதண்டகமும் பாரும்
விண்ணப்பா மண்ணை யள்ளப் பொன்று மாகும் விதமாக விவ்விதந் தானெல்லோருக்கும்
மன்னப்பா தற் மரிஉட்டை கற்றோருக்கு மருந்ததான யஉட்ட சவுபாக்கியந்தானே.

5 . சூத செந்தூரம்:-

தானென சூதத்தின் செந்தூரங் கேளு நயவான சூதமது சேர் தானென்று
வேனென கல்லத்தில் வார்த்துக் கேளு வெளியாகளை பால் தன்னுலாட்டி
மாகுன் .நாதமது விந்தைக் கொல்லும் மருந்தான விடிச் சுண்ணங்களிஞ்சிபோடு.
காருன சுத்த சலஞ் சாம மொன்று கனமாக யரைத்ததை வில்லை செய்யே.

54. செய்யப்பா ரவி தனிலே யுலத்திக் கொண்டு செயமான புடமது தான்
வைய்யப்பா வறளைப் போல் செந்தூரிக்கும் வளமான செந்தூ மென்ன சொல்வேன்
கைய்யப்பா கனக சபை நடனம் போலக் காணும் கயிலாயமான தொரு செந்தூரமப்பா
மெய்யப்பா மதவானை மீறிப் போச்சு மகத்தான சச்சிதானந்த மாச்சே.

55. ஆச்சப்பா கருகளவு நாற்பது நாள் சொன்ன அப்பனே கனக நாதகிரி தோன்றும்
வாச்சப்பா மூலத்தின் மூல கிரி தோன்றும் வளமான சுவேதயானந்த கிரி தோன்றும்
மூச்சப்பா போதகிரி முக்கிரியுந் தோன்றும் முனையத்த வாதார மறிந்து சொன்னேன்
காச்சப்பா தன்னை விட்டுக் கிரி வேறுண்டோ கனகமடா கிரியாறுமகற்றுள் காணே.

56. கானப்பா செந்தூர மருந்தவ மெத்த கசடரிடஞ் சொல்லாதே கருத்திலன்டு
வானப்பா வேத வியாசர் தானும் வளமான நடன திருக் கூத்தைச் சொல்வேன்
ஆனப்பா யாதாரந் தன்னில் நின்றேன் அப்பனே வேத வியாசரெதிர் நின்றுர் பார்
மானப்பா மகந் தன்னில் கும்பகஞ் செய்தேன். மகத்தான வென்ற கப்பனெதா டிநின்றுனே.

57. ஆரப்பா வந்தவுடன் சரஞ் செய்தேன் அடி வணங்கித் தெண்டனிட்டு ஆசனமும் போட்டு
வாரப்பா மகந் தன்னில் கும்பகஞ் செய்தார் வளமான வாதார மெங்கே யென்றுல்
நாரப்பா வரவமூர்த வாயு மென்றே நலமான வாதர முறதி தானும்
வேரப்பா பரவெளியாய் நாவில் பாயும் வேதாந்தரிசி மூலம் வணங்கினேனே.

58. வணங்கவே யத் தலத்தில் வகை கண்டு கொண்டேன் வளமான கிம்புருடர் கருடர் காந்தருவர்
அணங்கவே சித்தர் வித்தியாதரர்கள் அப்பனேரிசி தேவர் மூலத்திற் கண்டேன்
மணங்கவே கண்டவுடனேந் தனக்கு மகத்தான சவுபாக்கிய மரளினர் பார்
தணங்கவே மயேந்திர கிரி வெண் சாரை சொல்வேன் தனதான மயேந்திர கிரி தன்னைத் தானே.

<u>வெண்சாரை</u>.

59. தானான மயேந்திர கிரிச தாசி வந்தானய்யா தன்மையுடன் தலந் தனிலே விந்து தோன்றி
வேரான வேத கிரியிது தானய்யா வேரான வெண் சாரை விந்து பாயும்
ஆனை வத்தலங் கறங்கும்பி அப்பனே தம்பித்து பிடித்துக் கொள்ளும்
சேனை வெண் சாரை பாயும் பாரு செம்மையுடனடுவில் நின்று பிடித்துக் கொள்ளே.

60. கொள்ளவே யாக்கையது பதைத்துப் போச்சு கெடியான யாக்கையது வலியோயில் லே
விள்ளவே யான் விண்டேன் வெண் சாரை நன்றும் விளங்கு மந்த யாதற முடிவில் மந்தக் கூறு
நள்ளவே சித்தர்கரு மறைத்து வைத்தார் நலமாகச் சொல்லி விட்டேன் அவ்வனியைக் கேளும்
மள்ளவி யதனடிறிய் கரும்புறச முண்டு மருந்தான சறனையடா கரு நெல்லியாமே.

61. ஆமப்பா வத்கலத்தில் பிரமத்தானம். அப்பனேஅத தான்டா பிரமன் வீடு
காமப்பா வனத்தில் முப்பது தான் நெல்லி கருவையுடன் மாந்திருக்கும் கண்டு கொள்ளு
நாமப்பா சொல்லுகிறேன் பிரமனைத் தான் நலமாகத் தொழுது நித்தம் பணிந்திட்டாக் கால்
வாமப்பா நாத நெல்லி தன்னி யிய்வார் வளமான யக்கினியைப் பொசிந்திடாயே.

62. பொசித்திடவே மன வெகுளி பன்ன வேண்டாம் பொருளக மனத்திலெண்ணிக் கொள்ளு கொள்ளு
அசைத்திடவே கும்பிட்ட வெண்ண நிற்க வேண்டாம் அசையாமலெண்ணி நின்பெளி வேயில் லே
நசித்திடவே நான் சொன்ன பிரம்ம கற்பம் நலமான கற்பமதை மறைத்துவை வைத்தார்
நிசித்திடவே நிர்மலித்தாய் பெற்றதக்கு நிசசயமாய் மனம் வைத்துப் பகட்டினேனே.

<u>பிண்ட சவுக்காரம்</u>.

63. நாளொன்று சவுக்காரஞ் சொல்லக் கேளும் நலமான பிண்டமடா கன்னி பிண்டம்
வானென்ற பிண்டமதை யெடுத்துக் கொண்டு வளமாக யுலத்தியதை தூளாய்ப் பண்ணே
மாளொன்றும் போகாமல் சுத்த சலம் வார்த்து துரித மதி தனை யகற்ற பணந்திடாய் நீ
ஆளொன்று நீர் சுண்டச் செய்து சவுக்காரகட்டும் அப்பனே யது வறிந்து யுண்டை செய்யே.

<u>லிங்க சவுக்காரம்</u>.

... பிண்ட பாக்க செயமான யண்டையை நீ பதனம் பண்ணும்

கய்யப்பா கனக சவுக்காரவுண்டை கலகமடா சவுக்கார மகிமை மெத்த
மைய்யப்பா லிங்க சவுக்காரங் கேளும் மருத்தான மஞ்சளடி சவுக்காரங் கேளும்
நய்யப்பா மஞ்சளுடன் கொடி மூலம் வாங்கி நலமாக வுலர்த்தி யதைத் தூளாய்ப் பண்ணே.

65. பண்ணப்பா குருச் செய்நீர் சுத்த சலம் வார்த்து பண்பாக கலக்கியதை யடுப்பிலேத்தி
நன்னப்பா யெரித்திடவே யெண்ணை கக்கும் நலமான லிங்க சவுக்காரஞ் செப்பு ம
மண்ணப்பா வண்டை செய்து ரவியில் வைக்க மகத்தான சவுக்கார சப்பதாகும்
வன்னப்பா லிங்கச் சவக்காரஞ் சொன்னேன் வளமான சவுக்காரம் பதனம் பண்ணே.

கெவுரி சவுக்காரம்.

66. கானப்பா கெவுரி சவுக்காரங் கேளும் கனமான கெவுரி யுண்ட வித்தை வாங்கி
நானப்பா பழம் புளி பலமைந்து போட்டு நலமாகப் பிசைந்து வதை ரவியில் வைக்க
ஊனப்பா யெண்ணெயது சிவந்து வோடும் அப்பனே யது வறிந்து பாண்டத்திட்டு
வானப்பா சுத்த சலங் கலக்கிக் கொண்டு வளமாக யெரித்திட வேம்பாய் போமே.

67. போமப்பா தேங்காய் போருண்டை செய்து பொருந்த வதை நிழலெரித்திப் பதனம் பண்ணும்
வாமப்பா அண்ட சவுக்காரஞ் சொல்வேன் வளமான தலைப் பிள்ளை யண்டம் வாங்கி
நாமப்பா கல்லுரவி லிட்டுத் தாக்கி கனகமது யெருயுலக்கை யதனுற் சாறி
ஆமப்பா பாண்டத்தில் வளித்துப் போட்டு அப்பனே சுத்த சலம் வார்த்தெரியே.

68. யெரியப்பா வட்டுப் போல் சுண்டி நிற்கும் யென் மகனே யது வறிந்து வுண்டை செய் ந
அறியப்பா வறியாத பசுக்களுக்குத் தான் அப்பனே தோன்றி வைக்கு மருந்து செய் வாய்
பெறியப்பா பெரியோர்கள் சித்தன் செய்வான் பேருள அண்ட சவுக்காரஞ் சொன்னேன்
மறியப்பா அண்ட சவுக்காரச் சுண்ணம் மருத்தான சுண்ணமடா சொல்லக் கேளே.

69. கேளப்பா யுண்டையைத் தான் கல்வத்திட்டு கெடியான விடி சுண்ணங் களஞ்சி போட்டு
ஊளப்பா குருச் செய நீர் தன்னாலாட்டு அப்பனே மெழுகாகும் வில்லை செய்வாய்
வாளப்பா வில்லை செய்து உலர்த்திக் கொண்டு வளமாகப் புடம் போடற நீறிப் போகும்
நாளப்பா அண்ட சவுக்காரச் சுண்ணம் நலமான சுண்ணம்டா யறிந்து பாரே.

பிண்ட சவுக்காரம்.

70. பாரப்பா சுண்ணத்தைப் பதம் பண்ணு பண்பான பிண்ட சவுக்காரஞ் சொல்வேன்
ஊரப்பா சவுக்காரச் சுண்ணங் கேளும் அப்பனே சவுக்காரங் கல்வத்திட்டு
நேரப்பா ஆட்டி வர மெழுகு போலாம் வளமான மெழுகுதனை வில்லை செய்யே.

71. செய்யப்பா ரவி யுலர்த்தி புடத்தைப் போடு செயமான சுண்ணம்பாய் நீறிப் போகும்
வைய்யப்பா சுண்ணத்தைப் பதனம் பண்ணு வளமான சுண்ணத்தை யாரறியப் போறார்
கைய்யப்பா கனகசபை நடனந் தோன்றும் கைக்கு கந்த சுண்ணமடா கருதிப் பாரு
மய்யப்பா மகத்தான கலைக்கியானம் போல் மருவி வருஞ் சித்தர்களுஞ் சொல்லாப் பாரே.

பிண்டத் தயிலம்.

72. சொல்லவே தயில மொன்று சொல்லக் கேளும் சொல் பெரிய தயிலமடா கோச பிசா

மல்லவே யாதி யந்த மண்ட பிண்டம் மகத்தான வண்ட பிண்ட சமூலம் வாங்கி
கல்லவே நிழலுலர்த்திச் சூரணமே செய்து கவம் பாண்ட மதிலிட்டுச் சீலை செய்து
அல்லவே அடியிலே தமுரச் செய்து அதநிகடியில் குடுவை வைத்து மண்சீலை செய்யே.

73. **அண்ட பிண்ட தயிலம்.**

செயமான குழி வெட்டி யதனில் வைத்து செம்மையுடன் மண்ணிட்டு யெருவடுக்கி
வயமான அக்கினியை மூட்டிடுக் கால் வளமான தயிலமது கதிர் போல் விழும்
நயமான குழித் தயிலம் பதனம் பண்ணு. நாதாந் தயிர்பரியாள் கோசகுலம்
மயமான நசி வாதம் தயிலஞ் சொன்னேன் மகத்தான மாய வித்தைத் தயிலங் கேளே.

74. **கண்கட்டு வித்தை.**

கேளப்பா மயக்கி வைக்கும் பூடுஞ் சொல்வேன் கெடியபன பூடப்பா ஐ
வாளப்பா வாப்பூடு மூலி தன்னை வளமான கைப்பூடே மறைத்தார் சித்தர்
ஆளப்பா ஐந்தா திங்கள் பசளை வாங்கி அப்பனே கல்லுரலில் விட்டுக் கொண்டு
நாளப்பா வச்சிர கொப்பு தன்னும் சாறு நலமான குழகுமென்று களாய்ப் போமே.

75. போமப்பா பாண்டத்திலிட்டுக் கொண்டு பொருளான குழித் தயிலந் தன்னை
ஓமப்பா மைதிலத வாதைக் கெல்லா மொருகுழி தான் தயிலமதைக் கூடச் சேரு
நாமப்பா தயிலத்தைப் பதனம் பண்ணும் நலமான தயிலமடா ஆருஞ் சொல்லார்
காமப்பா மாய வித்தைத் தயிலன் கேளும் கணக்கானமாய்ப் பூடார் கானம் பாரே.

76. காணப்பா மாயப்பூடு சொல்லக் கேளு கனகமடா மூன்றுவகை திங்களப்பா
மாணப்பா சூரணித்த குழித் தயிலம் வாங்கி மருந்தான தயிலத மதைப் பதனம் பண்ணும்
வாணப்பா கை பிறட்டு மாய்ச் சித்தாகு வளமான தயிலத்தைத் தொட்டுச் செய்யே
ஆணப்பா அப்புடித்தே நின்றோர்க்கெல்லாம் அப்பனே கண்கட்டு மருந்து பாரே.

77. ஆரப்பா அறிவார்கள் தயிலப் போக்கு அப்பனே சிவயோகி அரை நொடியில் காண்பான்
பேரப்பா மெத்த தொரு யித்திர சாலம் பேருள சாறத்தின் தைலங் கேளும்
நேரப்பா பிண்டத்தின் மாக்க மெல்லாம் நேரறிந்த நினைவாய்ப் பாரும்
வாரப்பா வெட்டு மாகப் பிண்ட மெய்யா வளமான பிண்டத்தை யார் காண்பாரே.

78. பாரென்ற பிண்டத்தைக் குழித் தயிலம் வங்கி பண்பானதயிலத்தைப் பதனம் பண்ணு
ஆறென்ற அஷ்ட கர்மம் கல்வித்தே ஆனதொருயே விந்திரம் யிந்திர சாலம்
வானென்ற கெச கர்னம் கோகசர்னங்கள் வளமான தொளிலெல்லாம் யாரும் பாரு
வேறென்ற சித்து யறபத்து நான்று வெளி மறந்த யாடுகற்கு வளஞ் சொல்வேனே.

79. சொல்லவே தயிலமொன்று சொல்லக் கேளும் செல்ப் பெரிய வாற திங்களதாரப் பின்
டம்
மகத்தான பிண்டமடா யெவல்தான் சொன்னார் கன்னவே கன்னியுமை பாலன் வாங்கி

79. சொல்லவே தயிலமொன்று சொல்லக் கேளும் சொல்ப் பெரியவாற திங்களாதாரப் பிண்டம்
மல்லவே மகன் தனிலே வளர்ந்த பிண்டம் மகத்தான பிண்டமடா யெவர்தான் சொன்னார்
கன்னவே கன்னியுமை பாலன் வாங்கி கணக்காக உலர்த்தி யதைத் தயிலம் வாங்கி
அல்லவே சொல்லுகிறேன் தயிலத் திரான் அப்பனேச்சாலில் பதனம் பண்ணும்.

80. பண்ணப்பா சித்து யறுபத்திநாலும் பண்பான தயிலத்தைத் தொட்டுயாடு
விண்ணப்பா வேதாந்தி யாவருக்கும் விளியான யென்னாலைப் பாரு பாரு
கண்ணப்பா கனக சபை போலா மின்னல் கண்ட சுடரது போலே காணுங் காணும்
மண்ணப்பா மடையர்களோ யென்னால் பாரார் மகத்தான யென்னாலைப் பதனஞ் செய்யே.

அஷ்ட கர்மத்துக்கு ஐங்காயம்.

81. செய்யப்பா காய்த் தயிலஞ் சொல்லக் கேளு செயமான காயமடாஐங்காயந்தான்
ஐவய்யப்பா ஐங்காய மாந்தான் காண்பார் வளமான காயம் ஐங்காயப் பூடு
மெய்யப்பா ஐங்காயப் புளி தான் வாங்க மகத்தான பாண்டத்தில் குழித் தயிலம் வாங்கு
மகத்தான-பாண்டத்தில் கைய்யப்பா தயிலத்தைப் பதனம் பண்ணு கண்மணியே யென் மகனே
கருதிக் கேளே.

82. கேளப்பா யஉந்ட கர்மத் தொழில்களுக்கு கெடியான தயிலத்தைக் குருச் சேர்த்
தாட்டு
விர்ளப்பா சித்தர்களுக்கு யிர் தாவின்றா ல் வித விதமாய்த் தொழில்களுக்கு விறித்தி
ட்டேனப்பா
நள்ளப்பா வென்னா ல் தான் குருதாளின்றா ல் நலமான கலைக்கியானன் கண்டிலார்கள்
மெள்ளப்பா சீவறைத் தியைஸ்வனியைக் கேளு மேள் மேளம் யென்றா லை விரித்துப்
பாரே.

83. பாரப்பா கல்லுப்பு வளையலுப்பு பன்பான சீனியுப்பு முன்மூன் சேர்த்து
ஆரப்பா அறிவார்கள் கலசத்திட்டு அப்பனே செய்நீராலரைத்துக் கொண்டு
மாரப்பா சாரமதுக் கைங்கிப் பூட்ட மகத்தான சாரமது கட்டிப் போகும்
நேரப்பா நிர்த நிலை தன்னைப் பார்த்து நேசமுடன்றே சகம் பூமகுமு மாமே.

84. ஆரப்பா நவச்சாரந் தருசு சுண்ணம் அப்பனே அயநரிலரைத்துமே தான்
வாரப்பா புடம் போடக் காரங் கட்டும் வளமான காரத்தை யென்ன சொல்வேன்
பேரப்பா பெலத்த தொரு சுரங் கட்டும் யியலான கட்டதனை யென்ன சொல்வேன்
நாரப்பா நந்து ஞானுள்ளோருக்கு நலமாக சித்திக்கு நவின்விட்டேனே.

<u>பாஉஷாண மெழுகு</u>.

85. யிட்டதொரு சாரமெல்லாம் யிவ்விதமாய்க் கட்டும் யின்பமுடன் ஆனதொரு உப்பெல்
லாங் கட்டும்
நட்டதொரு தாரமது பலந்தானென்று நலமான ஒடதிலே போட்டுக் கொண்டு
அட்டதொரு முப்பு சுண்ண குருச் செய்நீரும் போடு அப்பனே அருப்பேத்தி
யெரித்திடாயே

86. யெரித்திடவே மெழுகாகும் சந்திர வர்ண்ணம் பெண்மகனே யிதன் பெருமையென்ன
சொல்வேன்
வறித்திடவே செம்பதனில் நடஙி வாட்ட வளமான தங்கமது பத்தரை தாகும்
நறித்திடவே பாஉஷா மெழுகு சொல்வேன் நலமான மெழுகய்யா யமரஞ் சொல்வார்
மரித்திடவே மதன வல்லி புளியும் வாங்கி மகத்தான பாஉஷாணத்தின் மார்க்கவசஞ்
செய்யே

87. செய்யவே சங்காரந் தன்னில் வைத்து செம்மையுடன் பாண்டத்திட்டு உப்பைக் கொட்
டி
வைய்யவே யதின் மேலேமருந்தை வைத்து வளமாக யதனையுப்பை யிட்டு
நைய்யவே மேலமொரு சில்லுப் போட்டு நலமாக மண் செய்து சமாதி வைத்து
கைய்யவே நலநாள்ச் சென்றெடுத்துப் பாரு களமான பாஉஷாண மெழுகாம் பாரே.

<u>கெவுரி மெழுகு</u>.

88. பாரப்பா கருகளவு செம்புக்கீய பரிவான தங்கமடா பத்தரை தாகும்
ஆரப்பா அறிவார்கள் மெழுகின் போக்கு அப்பனே யிதை யறிந்தோன் வாதி வாதி
நேரப்பா கெவுரியதின் மெழுகு சொல்வேன் நேரான கெவுரியதை விந்திற் தோய்
த்து
மாரப்பா வண்ட மெழுகாற் கவசஞ் செய்து மகத்தான ஒடதிலே வைத்துக் கேளே.

89. <u>மதியமூர்த்த மெழுகு</u>.

கேளப்பா யருப்பேத்தி யண்ட செய்நீரால் கரக்கு தாக்கு கெடியான கிளரியக்க
மெழுகுமப்பா
வாளப்பா பறணி தனில் பதனம் பண்ணி வளமான மெழுகதனைச் செம்பு தனிலீய
ஆளப்பா யரை நொடியில் தங்கமாகும் அப்பனே தங்கமது கொண்டி தங்கம்
மாளப்பா மதியமூர்த்த மெழுகு சொல்வேன் மகத்தான ரவியுடனே மதியுமாமே.

90. ஆமப்பா ரவி மதியும் ஒவ்வொய் வாங்கி அப்பனே கல்வத்தில் போட்டரைக்க
வாமப்பா மெழுகாது யமூர்த்த மைய்யா வளமான மெழுகுதனை யுள்ளே கொள்ள

காமப்பா வழுர்தமது கசிந்து பாயும் கனகுபதைக் கொண்டிடவே தேகம் பொன்னும்
நாமப்பா சொல்லிவிட்டேன் மூர்தப் போக்கு நலமான யமுர்தமடா வாதி யாச்சே.

அண்டச் சுண்ணம்.

91. ஆச்சப்பா வண்டத்தின் சுண்ணஞ் சொல்வேன்அப்பனே ஆரதிவாரட வாக் கேளும்
நாச்சப்பா நான்கு மாத பிண்டம் வாங்கி நனமான கோழையுடன் யிறைச்சி போக்கி
சூாச்சப்பா வண்டத்தைப் பாண்டத்திட்டு சுனமான சுத்த சவடம் பூசிறு போட்டு
மாச்சப்பா கலக்கிறதை யருப்பிலேக்தி மதி போலே தீ மூட்டி யெரித்திடாயே.

92. யெரித்திடவே யெவ்வே கக்கிச் சுத்த வெள்ளையாகும் யென்மகனே யிக்கல் லேக் கல்வா ரவில் போட்டு
~~வழித்திடவே பிறகு குரு செய்நீராலாட்டு வளமான மெழுகாது போல் நேசமாமே~~
யெரித்திடவே யெருகம் மாசாடு சாடு மதையானைக் கல்லது தான் சுண்ணாய்ப் போகும்
அறித்திடவே கல்வத்தில் போட்டுக் கொண்டு அப்பனே பிண்ட நீர் தன்னாலாட்டு
வறித்திடவே பிறகு குரு செய்நீராலாட்டு வளமான மெழுகது போல் நேசமாமே.

93. ஆமப்பா வில்லையது வறுவாச் செய்து அப்பனே சீலை மண்ணேகுச் செய்து
காமப்பா ரவி தனிலேயுலர்த்திக் கொண்டு சுனமான புடம் போட நீறிப் போகும்
வாமப்பா யிதன் பேர்சுனானைக் கல்லென்றும் வளமான சமாதிக் கல்லொன்றும் பேரு
நாமப்பா துப்பிருங் கல்லென்றும் பேரு நலமாக வெள்ளைக் கல்லென்றும் பேரே.

94. பேறுன வன்னைகந்த கல்லு பிறபல்லிய மான தொரு வீரம் பூரம்
நேருன நின்ற நெறியன்கு கல்லு நிசமான கல் லேத் தாளூர் தான் காண்பார்
சேறுன சித்தர்களோ விள்ள வில்லே சிறப்பாக யான் விண்டேன் சத்தியமாக ~~பாருன பார்~~
பாருன பார் தனிலே மாய்பார்காளூர் புரிவான சிவயோகி காண்பான் பாரே.

95. தாழகச்சுண்ணம்.

பாரப்பா தாழகத்தின் சுண்ணஞ் சொல்வேன் பண்பான தாழகமோர் பலந்தானெந்து
ஆரப்பா கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு அப்பனே அண்ட சுண்ணமுப் பூவுங் கூட்டி
நேரப்பா வண்ட செயநீராலாட்டு நேருக யாட்டின பின் மெழுகாய்ப போமே.
வாரப்பா வில்லை செய்துரவியுலர்த்தி வளமாகப் புடம் போட வெண்ணீறாமே.

96. ஆமப்பா சுண்ணம் அதை யென்ன சொல்வேன் அப்பனே சுண்ணமதில் வேதை கோடி
காமப்பா கல்லுப்பு பலந்தான் ரண்டு சுனமாக நிறுத்து நன்றாய்க் கல்வத்திட்டு
வாமப்பா விட்டரைத்துப் புடத்தைப் போடு வளமாகச் சுண்ணும்பாய் நீறிப் போகும்
நாமப்பா சொல்லி விட்டோம் கல்லுப்புச் சுண்ணம் நலமான சுண்ணமடா பதனம் பண்ணே.

97. உப்புச் சுண்ணம்.

பண்ணப்பா நவச்சாரச் சுண்ணங் கேளு பண்பான நவச்சாரம் பலந்தானைந்து
அன்னப்பா கல்வத்திலிட்டுக் கொண்டு அப்பனே விருச் சுண்ணங்களஞ்சி போடு
வன்னப்பா பனிநீர் விட்டரைத்துக் கொண்டு வளமாக வில்லை செய்து புடத்திலிடப் போடு
சுன்னப்பா சுண்ணத்தை யென்ன சொல்வேன் சுனக மதாய்ப் புரியுகிறேனின்னங் கேளே.

பாஷாண சுண்ணம்.

98. கேளப்பா பாஷாண சுண்ணஞ் சொல்வேன் கெடியான பலமரண்டு கல்வத்திட்டு
ஆளப்பா வண்ட சுண்ணங்களஞ்சி போடு அப்பனே மெழு நீர் தன்னாலாட்டு
வாளப்பா வாட்டியதை வில்லை செய்து வளமாக ரவியலர்த்திப் புடத்தைப் போடு
நாளப்பா செல்லாமல் சுண்ணும்பாகும் நாயகியாள் திருமாது பாஷாணமாமே.

இரசக் கட்டு.

99. ஆமப்பா பாஷாணச் சுண்ணத்தில் தான் அப்பனே வேதையது கோடா கோடி
நாமப்பா பாஷாணச் சுண்ணஞ் சொன்னோம் நலமான ரசக் கட்டுச் சொல்வேன் கேளும்
காமப்பா ரசமது தான் சேர் தானென்று சுனமான கல்வத்தில் வார்த்துக் கேளு

வாமப்பா வன்டு முப்பும் பிண்ட முப்பு பளவாக வகை இரண்டும் பலமும் போடே.

100. போடப்பா வன்ட நீர் சா மாட்டு புகளான வெடியுப்பு நீறுச் சாமம்
ஆடப்பா கட்டு வகை நீறுச் சாமம் அப்பனே யரைத்ததனைக் சுரண்டி போட்டு
நாடப்பா அடுப்பின் மேல் வைத்துக் காச்ச நலமான வெள்ளியப்பா சொக்க வெள்ளி
வாடப்பா வட்டு வெள்ளியாச்சுப் பாரு வளமான வெள்ளியைத் தானசந்திரிக்கக் கேளே.

101. கேளப்பா வெள்ளியத் தான் கல்வத்திட்டு கெடியாக நறுக்கிடவே தூளாய் போகும்
வாளப்பா விடைச் சுண்ணம் ஙங்காயம் போடு வளமான காயத்தை தயிலந் தான் குலாட்டி
மாளப்பா மன்ட மதவு மெழுகாப் போகும் மகத்தான வில்லையதாய்ச் செய்து கொள்ளு
ஆளப்பா ரவி யுலர்த்திச் சீலை செய்து அப்பனே புடம் போடச் செந்தூரமாமே.

102. ஆமப்பா செந்தூர மரவைம் போலாம் அப்பனே செந்தூரஞ் செம்பிலிரு
வாமப்பா னாத்திரண்டு மாத்து மாகும் வளமான மலையுந் தான் பொன்னுப் போகும்
நாமப்பா யறிந்துணர்ந்து வனக்குச் சொல்வோம் நலமான அதிலுள்ளோன் சுவனிக் கேது
காமப்பா செந்தூர முன்னைக் கொண்டால் கனமான கிரேகமது வரத்தப் போச்சே.

103. கெந்தி மெழுகு ஐந்தாத் தயிலம்

போச்சப்பா கெந்தியுட மெழுகு சொல்வேன் பேறன நாத செந்தி பலந்தானைந்து
வாச்சென்ற கல்வத்திற் போட்டுக் கொன்டு வளமான ஐயவுகோல தயிலத் தாலாட்டு
காச்சென்ற கல்லுப்பு பலந்தான் போட்டு கனமான வன்டமுப்பு தானுஞ் சேரு
மாச்சென்ற செய் நீராலாட்டு விட்டு மகுத் தான கெந்தி யது மெழுகாம் பாரே.

104. பாரப்பா மெழுகெடுத்துச் செம்பிலிய பண்பான பதினறு மாத்து மாகும்
ஊரப்பா அறிவார்கள் ஐந்தான்டத் தயிலம் அப்பனே அயங்கோல அண்டம் வாங்கி
நாரப்பா நரி யண்டம் கழுதை யண்டம் நலமான அறுமந்தி யண்டம் வாங்கி
மாரப்பா கீரியண்ட மைந்து வாங்கி சேர்த்து மகத்தான கல்லுரல்லிடத்துக் கேளே

105. கேளப்பா பாண்டத்தில் ஒளித் தயிலம் வாங்கி கெடியான தயிலமடா ஐந்தரு வயண்டம்
வாளப்பா தயிலத்தை சித்திரக் கெல்லாம் வளமான தயிலத்தைக் குருச் சேர்த்தாடு
நாளப்பா வைங் காந்தச் செந்தூரங் கேள் நலமான பலமைந்து அயந் தானப்
ஆளப்பா காந்தமது பலந்தானைந்து அப்பனே அயந் தன்னைக் கின்னிச் செய்யே.

106. செய்யப்பா கின்னி தன்னிற் காந்தம் போடு செயமான விடைச் சுண்ணம் பலந்தானே போடு
நெய்யப்பா மூப்புச் சுண்ணம் வெடியுப்புச் சுண்ணம் நலமான வகை பலந்தானதிலே போடு
கையப்பா ஐந்தான்டத் தயிலம் வார்த்து கனிவாகத் செந்தமதை யெரித்திடாய்
ஐயப்பா கிண்டி வரக் காந்த முருகும் பாரு அப்பனே கின்னி போல் மெழுகைக் கட்டே.

107. கூட்டப்பா காந்த மதை யதனுடன் சேர்க்க குணமான காந்தக் கின்னி யாகும் பாரு
வாட்டப்பா காந்தக் கின்னியாகும் பாரு வாட்டப்பா காந்த சத்தலைவ் திற் சேரு
நாட்டப்பா குளவியாவுடைத்திட்டாக் கால் நலமாகப் பொடிப் பொடியாய்த் தூளாய்ப் போகும்

ஆட்டப்பா ஐங்கோல தயிலத்தாலே அப்பனே யாட்டி வர மெழுகாய்ப் போமே.

108. போமப்பா வில்லை செய்து ரவி யுலர்த்திப் புடம் போடச் செந்தூ ரமாகன்
போலாம்
ஆமப்பா அயச் செந்தூர வேதை தானும் அப்பனே சொல்லுகிறேனன்பாய்க் கேளும்
வாமப்பா ஒரு சேரு செம்புருக்கி வளமான செந்தூரம் சிறுகப் போடு
நாமப்பா சட சடென்று சத்தம் போடும் நலமாகப் பழுத்ததுவும் பதிவுறுமே.

109. ஆமப்பா செந்தூரம் நாற்பது நாள் கொள்ளும் அப்பனே திரேகமது பொன்னுமாகும்
நாமப்பா காயத்தைக் காதி கற்பம் நலமான கற்பத்தைக் கொண்டு கொண்டு
வாமப்பா அயக் காந்த சின்னஞ் சொன்னேன் வளமாகச் சின்னத்திற் கற்பங் கொள்ளும்
சதமப்பா அமுர்த மது கொண்டு கொண்டு களமான சின்னத்தையறிந்து செய்யே.

109. <u>ரசக் சின்னம்.</u>

செய்யப்பா ரசக் சின்னம் சொல்லக் கேளும் செயலான பத்து பலம் ரசந் தான்
வாங்கி
அய்யப்பா செம்புக் கிண்ணமொன்று வாங்கி அப்பனே கிண்ணத்தில் ரசத்தை யூற்று
கையப்பா வைந்தாண்டத் தயிலம் வாரு களமான வெங்காய முப்பூவு போடு
வைய்யப்பா மிளகு மூன்று யேகித்தக் கொண்டு வளமான ரசந் தனிலே கலக்கிக் கேளே.

110. கேளடா சின்னத்தை யடுப்பில் ஏற்றி கெடியாகச் சிறு தீயை யெரித்திட்டாக்கால்
வாளப்பா வட்டது போலக் கட்டிக் கொள்ளும் வளமான கட்டதனை மறபடியுருக்க
நாளப்பா வெள்ளியது யுருகும் போலே நலமாக யுருகுமடா பாரு பாரு
ஆளப்பா கிண்ணியது போல் மண் மெழுகு கட்டி அப்பனே யூதிடவே சின்னியாமே.

111. ஆமப்பா ரசக் சின்னி மருந்தவங் கேளும் அப்பனே அமுர்தமுடன் காரம் விட்டால்
காமப்பா பொங்கிது வளிந்து போகும் களமான ரசக் சின்னி மருந்தவத் தன்னை
வாறப்பா கற்பத்தை யிதனிற் கொள்ளு வளமான சகல சித்தச் சிரத்தில் தோன்றும்
நாமப்பா ரசக் சின்னி மருந்து வந்தன்னை நலமாக வறிந்தோர்கள் சித்தராமே.

112. சித்தருஞ் சடமெடுத்தா லெல்லா மாகும் சீர் கெட்ட மடையருக்கோ சித்தியாது
பத்தரைப் பிறந்தோர்க்குந் தோன்றுமப்பா பண்பான சிவயோகி பத்தருக்கு
அத்தரைப் பிறந்தவர்க்கு அமுர்த மூறும் அப்பனே அளிபுள்ள யசவனியெக் கேளு
வித்தரும் நெறி தவறுதிருந் தோருக்கு வளமாகச் சகலமுந் தான் தோன்றும் பாரே.

113. பாரப்பா அயச் செம்பு சொல்லக் கேளும் பண்பான அயந் தகடு பலந்தானஞ்
ஆரப்பா சுத்த சலம் படிதான் இரண்டு அப்பனே விடிச் சுன்னம் பலந்தான் போட்டு
நேரப்பா அயத் தட்டைக் காச்சித் தேய்க்க நேராக வைந்தரங் காச்சித் தோய்
நீ
வாரப்பா அயச் செம்பாம் பாரு பாரு வளமான அயச் செம்பு செந்தூரங் கேளே.

114. கேளப்பா அயச் செம்பு யுருக்கிக் கொண்டு கெடியான பாஷாணச் சுன்னம் மீய
ஆளப்பா யரை நொடியில் வெட்டையாகும் அப்பனே வெட்டை தனை கல்வத்திட்டு
நாளப்பா பிண்ட செய நீராலாட்டு நலமாக வாட்டியதை வில்லை செய் நீ
வாளப்பா ரவி யுலத்திப் புடத்தைப் போடு வளமாக வருண நிறம் செந்தூரமாகுமே.

115. ஆமப்பா செந்தூரம் வேதை கோடி அன்பான அறிவுள்ளோன் அறிந்து கொள்ளு
வாமப்பா காயத்தக் காதி கற்பம் வளமான கற்பமடா பதனம் பண்ணும்
நாமப்பா நாகத்தின் கட்டுச் சொல்வேன் நலமான கட்டதனை யார் தான் காண்பார்
காமப்பா நாகமது பலந்தான் இரண்டு களமான யயக் கரண்டி தன்னிற் போடே.

<u>நாகக் கட்டு.</u>

116. போடப்பா யடுப்பேற்றி தீயை மூட்டி பேறான சுருக்கு வடிக கட்டுப் போட்டு
நாடப்பா வழுகையிலே விடிச் சுன்னங் கனத்தி போடு நலமாகக் கட்டியது கன்
னிட்டாகும்
வாடப்பா நாகக் கட்டை யென்ன சொல்வேன் வளமாக வெள்வங்கம் யுருக்கிக்
கொண்டு

ஆடப்பா புருகையிலே நாகக் கட்டைக் கொடுத்துப் பாரு அப்பனே வெள்ளியது பதினாறு மாத்தத் தானே

நாகச் செந்தூரம்.

117. காணப்பா நாகத்தின் பெருமையைந் நான் எனக் கெல்லக் கூட்டாது மருந்த மெத்த
ஆணப்பா நாகத்தின் செந்தூரங் கேளு அப்பனே நாகத்தைக் கல்வத்திட்டு
வாணப்பா அன்னமது கரஞ்சி போடு வளமான செய்நீரால் சாமம் மாட்டு
மாணப்பா மாட்டியதை வில்லை செய்து மதி தனிலே ரவியுலர்த்திப் புடத்தைப் போட்டே.

118. போட்டயிலே சுண்ணம்பு கொடிய காரம் பொற்றுமி வெகு நீருமடா புரிய மட்டமாகும்
வாடையிலே சுண்ணம்பை யென்ன சொல்வேன் வளமான நாகத்தின் செந்தூரஞ் சொல்வேன்
நாடயிலே நாகத் தெக்கல்வத்திட்டு நலமான முப்பூச செய்நீராலாட்டு
ஊடையிலே வில்லை செய்து ரவி புலர்த்தி அப்பனே கெசபுடத்தில் போட்டுக் கொண்டு

119. கேளப்பா செந்தூரம் பெருத்தப் பாரு கெடியன முருக்கம் பப் போலா மைந்த
வாளப்பா வேதை கட்டு மாளு மைந்தா வளமான செந்தூர மருந்தவத்தை
நாளப்பா நந்தீசர் வாக்கயீர்தத் தாமலே வளமாக யான் கண்டு சொன்னேனய்யா
மூளப்பா நாகச் செந்தூரங் கொண்டு அப்பனே சட்டை தள்ளித் திரேகம் பொன்னும்

120. ஆமப்பா தத்துவத்தை அறிந்து பாரு அனைதொரு சராசரங்கள் முற்றும் தோன்றும்
தாமப்பா வெளி திறந்து சொல்லிப் போட்டேன் நலமான நந்தீசரனிடலே
வாதப்பா வழிறையா மறிந்து சொன்னேன் வளமான கலைக்கியான மார் காண் காண்பார்
மாமப்பா மகத்தான பொருள்களுக் கெல்லாம் மாட்டி விட்டேன் கலைக்கியானம் மகிமை பாரே.

121. அபசாருள சருவாங்க நோய்கள் போக தனைதானமும் மூர்த்தி மெழுகு மைந்தா
வேமாக மெழுகு தனைச் சொல்லக் கேளும் வெளியான முன்பின்ட முப்பூவப்பா
ஆமாக கல்வமதில் பல நாளிட்டு ஆனதொரு விழுச் சுண்ண மண்டச் சுண்ண
மாறுன வகைப் பலந் தாமென்று விட்டு மருந்தான வண்டமெனச் சாரும் வாரே.

122. வாறென்ற சாற்றுலே சமமாட்டு வளமான ஐந்தண்டத் தயிலம் சாமம்
நேறென்ற மெழுகாகும் பரணி தனில் வைத்து நலமான வாலையைத் தான் பூசை பண்ணு
ஆறென்ற மும்மூர்த்தி மெழுகெடுத்து அப்பனே நெய் தனிலே குழைந்து விட்டால்
மாறென்ற வந்ததொரு மேகம் மருந்தான அஷ்ட மொடு பாண்டு போமே.

123. போமென்ற சயகாச மூலை ரோகம் பொருந்தாத பீனிசங்கள் சூலை பதினெட்டும்
வாமென்ற வந்ததொரு ரோக மெல்லாம் வழிகாலதோறுமடா வடுத்தப் பாரு
மாமென்ற யுலகத்துக்கு சித்தன் நீதான் மருந்தான தரம் மிஞ்சி சன்னாசி யாவார்
ஆமென்று மறிந்து செய்தால் தர்ம மாச்சு வாகாத மடையர்களே நமத்தோரே.

124. ஓரே சிவயோகி யென்றால் பார்ப்பார் புலஜனள மான்பர்களே பார்க்கப் போறார்
ஆறுன உலகத்தோர் கண்டாறுல் உலகமெல்லாஞ் சித்தாரு முன்மை புன்மை
பாருன பரமரே தேவிக்குச் சொன்னார் பண்பான தேவி யவள் நந்திக்குச் சொன்னார்
நாருன நந்தி யவரெனக்குச் சொன்னார் அப்பனே யானறிந்து சொல்வேன் காணே.

அண்ட ரசம்.

125. காணப்பா சித்தர்கள் தான் மறைத்ததெல்லாம் எனக்காக ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்து சொல்வேன்
மானப்பா வண்டரச விழவுச் சொல்வேன் மகத்தான அண்ட வித்தைக் கல்வத்திட்டு

ஆமப்பா அண்டச சுண்ண முப்பூவின் சுண்ணம் அப்பனே விடாச் சுண்ணம் பின்னடச் சுண்ணம்
வாளப்பா யிலை யெல்லாம் போட்டரைக்க வசமான ரசமது தான் கசியலாச்சே.

126. ஆச்சப்பா பீங்கானில் பிழிந்சாயானல் அப்புனே ரசமது தான் விரளும் பாரு
நச்சப்பா வாலை ரசமிது தானய்யா நலமான ரசந் தன்னை பதனம் பண்ணும்
காச்சப்பா காவரிப் பால் ரசந்தனைச் சொன்னேன் கருவான ரசந் தன்னை பார் தான் காண்பார்
முச்சப்பா முச்சடங்கு முடந்தைக் கண்டால் முனையான வாயிதிறேயாயி யாமே.

127. ஆமப்பா திரோதயி சுத்தெல்லாந் தான் யப்பனே யாதார மடியின்முன்டா
காமப்பா சிவயோகம் சுத்தெல்லாந் தான் கணக்காக மேலாதாரத்திலேய்யா
வாமப்பா சித்திர ஞானயோகம் வளமான சன்றேட்டம் பன்னிரண்டில்
நாமப்பா வென் சாவர யிதன்மூன்கு நலமான கரு நெல்லி யிதுமாச்சே.

128. ஆச்சப்பா தென்மோர்க்குப் பொன் மலை தானுண்டு வம்மலையிலா யிறந் தெட்டெடி நூ முண்டு
நாச்சப்பா மயேந்திரகிரி வடக்கிலப்பா நலமான சலக் கிரை முழந்தாமுண்டு
மாச்சப்பா உத்தலத்தில் வெள்ளைவளுண்டு மகத்தான சுபேளிதந்தியிலுக மப்பா
காச்சப்பா கனக சபைத் திரு நடனக் கூத்து கணக்கென்ன முடியாது கண்டு பாரே.

129. பாரப்பா யிலையெல்லாங் கட்டினோர்க்கு பண்பான சிவயோகம் பலர்க்கு மைத்தா
நாரப்பா பெலைப் போலே மறப்பெல்லாந் தான் நலமாகத் திறந்து நன்ய் நாட்டினேன் பார்
காரப்பா தங்கத்தின் களங்கு சொல்வேன் கனமான தங்கத்திதக் கரைய வார்த்து
மாரப்பா புளிப்புட்டனே முப்பூவுங் கூட்டி மகத்தான காரத்தின் மேற் கவசஞ் செய்யே.

<u>தங்கக் கிழங்கு.</u>

130. செய்யப்பா புடந் தனிலே போட்டெடுக்க செயமாக வூரகியது களங்கு மாகும்
வையப்பா செந்தூரஞ் செய்யக் கேளு வளமான களங்குதனைக் கல்வத்திட்டு
ஐயப்பா பழச் சாத்தாலாட்டிக் கொண்டு அப்பனே அய்ங் காயங் கவசஞ் செய்து
மெய்யப்பா கோழிப் புடம் போட்டெடுக்க மகத்தான செந்தூர மறுணுமே.

131. ஆமப்பா செந்தூர மண்டலந் தான் கொள்ளு அப்பனே வச்சிர மிட்ட தேகமாகும்
நாமப்பா யறிவுள்ளோரறிந்து கொள்ளு நலமான சத்திய வாலறிந்து கொள்வான்
காமப்பா வயக் கழங்கு சொல்லக் கேளு கனமான வயப் பொடி தான் கொண்டு வந்து
வாமப்பா தாம்பிரிப் பொடி கூடப் போட்டு வளமான கல்வத்தில் போட்டு வாட்டே.

<u>அயக் கிழங்கு.</u>

132. ஆட்டப்பா புளியுடனே செய்நீர் வார்த்து அப்பனே ஆட்டி விட மெழுகு போலாம்
மாட்டப்பா வுண்டையதாய்ச் செய்து கொண்டு மதி தனிலே புலர்த்தியதைச் சீலை செய்து
வாட்டப்பா கொல்லன் குகை தன்னில் வைத்து வளமாக 'பூதையிலே யுருகும் பாரு
காட்டப்பா வதை யெடுத்து வார்த்து வைத்து கனமாக வுடைத்துப் பார் களங்காம் பாரே

1333. பாரப்பா வயக் கிழங்கு கொடுத்துப் பாரு பரிவான சொர்ண மது பத்தரை காணும்
தா ரப்பா வளிமுறையாய் நல்லுயச் சொன்னேன் வளமான வெள் மொளி நான் தவறேயில்லை
காரப்பா சற் குருவின் யரிவைக் காரு கனக மணியின் சாலைப் பணிந்து போற்றே

134. போற்றவது இந்நாலைப் பசை பண்ணு புகழான கலைக்கியானப் புகழோ மெத்த
ஆத்தல மனதடங்கி திக்க வேணும் அசையாமல் வாசியே சிகட்ட வேணும்
நீத்தவது விடாக் கல்லை நீத்த வேணும் நிலையான முப்பூவை டிக்க வேணும்
வாத்தவது ஐங்காயம் புளியும் ரண்டு வளமாக வாழ்த்தியதைப் பூசை பண்ணே.

135. பண்ணுவது நீர்களோ தான் பூசை பண்ணு பண்ணுவது காரத்தினமிர்தம் கொள்ளு
தின்னுவது கண்ணேட்ட நிலைக்கப் பண்ணு நிலையான யமுர்த மதைக் கொள்ளு கொள்ளு
வெல்லுவது நீசூ டையிலே மூலாதாரம் யேசாந்தக் கட்டமது வெளியாய்த் தோ ணும்
வல்லுவது மின்ன லை குகையில் வைத்து வளமாகப் பூசித்துப் பதனம் பண்ணே.

136. <u>வெடியுப்பு திராவகம்.</u>

பண்ணப்பா வெடியுப்பு திராவகந்தான் சொல்வேன் பண்பான வெடியுப்புத் திராவமே பலமோ பத்து
நன்னப்பா விடூச் சுண்ணம் பலந் தாளென்று நலமான வா லை தன்னிலிறண்டு விட்டு
அன்னப்பா ஒங்காயச் செய்நீர் விட்டு அப்பனே அதின் மேலே தமமு மூடி
வன்னப்பா தீப் மூட்டிக் கண் முகரம் பார்த்து வளமான குழிப் பிங்கான் தன் னை வைய்யே.

<u>கல்லுப்புத் திராவகம்.</u>

137. வையப்பா வைக்கயிலே திராவகந் தான் விழும் வளமான திராவகத்தைப் பதனம் பண் ணு
ஐயப்பா வெடியுப்புத் திராவகந் தான் சொன்னேன் அப்பனே கல்லுப்புத் திராவகந் தான் கேளும்
தையப்பா கல்லுப்புப் பலந்தான் பத்து நலமான விடூச் சுண்ண வா லை தனிலிட்டு
மையப்பா தீ மூட்டிப் பிங்கான் வைத்து மகத்தான சாமமொன்று எரித்திடாயே.

<u>கறியுப்புக்கு திராவகம்.</u>

138. பெரியப்பா திராவகந்தான் பிங்கானில் விழும் வெளமகவே திராவகத்தைப் பதனம் பண்ணும்
வறியப்பா கல்லுப்புடத் திராவகந் தான் சொன்னேன் வளமான கறியுப்புத் திராவகந் தான்
அறியப்பா கறிப்பு பலந்தான் பத்து அப்பனே வா லை தன்னில் போட்டுக் கொண்டு
மறியப்பா விடூச் சுண்ணம் பலந்தான் போட்டு மகத்தான தீ மூட்டிப் பிங்கான் தான் வைய்யே.

<u>சீன வைப்பு.</u>

139. வைத்திடவே திராவகந் தான் விழும் பாரு வளமான திராவகத்தைப் பதனம் பண் ணும்
வைந்திடவே கறியுப்புத் திராவகந் தான் சொன்னேன் நலமான விந்தப்புத் திராவக ந்தான்
மைந்திடவே யிந்துப்பு பலந்தானுரு மகத்தான வா லை தன்னிலிட்டுக் கொண்டு
கைத்திடவே ஐங்காயங் கொஞ்சம் போட்டு களமான தீ மூட்டித் திராவகந் தான் வாங்கே.

140. வாங்கவே திராவகத்தைப் பதனம் பண்ணும் வளமான திராவகத்தை நவின்றுச் சொன் னேன்
தாங்கவே சீனியுப் புத்திராவகந் தான் கேளும் நன்மான சீனியுப்ப பலந்தான் பத்து
தூங்கவே பொடி பண்ணி வா லை யிந்துன் போட்டு அப்பனே சவுக்காரச் சுண்ணம் போட்டு
சாங்கவே தீ மூட்டித் திராவகத்தை வாங்கு சமர்த்தான திராவகத்தைப் பதனம் பண்ணே.

141. பண்ணப்பா வா லையுட பாதத்தைத் தான் பண்பாகப் பூசித்துப் பதனம் பண்ணும்
அண்ணப்பா சரக்குனிட வைப்புச் சொல்லேன் அப்பனே பூணிரம் வெடியுப்புங் கூட் டி
வண்ணப்பா பாண்டத்திலிப் போட்டு மூடி வளமான ஐந்தண்டத் தயிலம் வார்த்து
பண்ணப்பா மூடி வெட்டிப் பாண்டத்தை வைத்து பதிவாக மேலுமொரு சீலைப் போ டே.

கௌரி வைப்பு:-

செய்யவே யருப்பேத்தி தீயை மூடி செம்மையுடன் பனிரெண்டு சாமமைய்யா
வைய்யவே யெரித்துடைத்து ---- வளமான குப்பியை நீ யுடைத்தாயானல்
நைய்யவே சந்திரன் போல் பிரகாசிக்கும் நலமான சவ்வீர வைப்பு மாச்சு
பய்யவே மயேஸ்வரனைத் தொழுது போத்தி மகத்தான வைப்பதனைப் பதனம் ப

150. உப்பான கெந்தியுடன் விடுக் கல்ச் சுன்னம் முக்கியமுள்ள ஐந்தண்டத் தயிலம் வார்த்து
அப்பான கேல்*மூடிச்*சீலை*செய்து*கப்பான காந்தக் கிண்ணிய தனில் வைத்து அப்பனே மேல் மூடிச் சீலை செய்து
கப்பான பாண்டத்தில் கழுதைச் சாணியிட்டு கனமான கிண்ணத்தை யதன் மேல் வைத்த
விப்பான அதன் மேலே சாணிப் போட்டு வளமாகச் சீலை மண்ணேழுஞ் செய்யே.

151. செய்யப்பா கழுதை நிற்குமிடத்திலப்பா செயமாகக்குழி வெட்டிச் சமாதி வைத்து
வைய்யப்பா நீரபது நாள் சென்றெடுக்க வளமான கெந்தி பாஷாணமைய்யா
ஐய்யப்பா பாஷாண குகைகள் கோடி யப்பனே பாஷாணம் பதனம் பண்ணும்
கைய்யப்பா வீறத்தின் வைப்புச் சொல்வேன் கனமான வீரமடா வைக்கக் கேளே.

152. கேளப்பா வண்ட வுப்பு வெடியுப்போடும் கெடியான சீனியுப்பு வெள்ளை கூட்டி
ஆளப்பா பொரிகாரம் வெங்கார தோன் அப்பனே தருசுடனே விடுக் கல்ச் சுன்னம்
நள்ளப்பா யித்தனை வகைதனையும் நலமாகப் பல மூன்று நிறுத்து வாங்கு
வாளப்பா சூதமது பலந்தான் ரண்டு வளமாகக் கல்லத்திற் சேர்த்தி வாட்டே.

153. ஆட்டடா ரசம் இரண்டும் ஒன்றப் போகும் அப்பனே பழத்தால் பிசறிக் கொண்டு
வாட்டடா கிண்ணி குப்பி தன்னில் வைத்து வளமான சீலை மண் செய்து கொண்டு
நாட்டடா பாண்டமதிலுப்பை யிட்டு நலமான குப்பியைத் தான் நடுவே வைத்து
சாட்டடா மேலு மந்த உப்பைக் கொட்டி சமூர்த்தான சீலை மண்ணேழுஞ் செய்யே

கெவுரி வைப்பு.

154. பண்ணப்பா கெவுரியுட வைப்புக் கேளு பண்பாகச் சொல்லுகிறேன் சுவனியேயய்யா
அன்னப்பா. நாதமுடன் விந்து கட்டி யப்பனே யிந்துப்பு படி காரங் கூட்டே
வன்னப்பா அண்டத்தின் மெழுகு சட்டி வளமான பாண்டத்தில் போட்டுக் கொண்டு
மன்னப்பா சீலை செய்து விருப்பிலேத்தி மகத்தான தீயதனை மூட்டு மூட்டே.

155. மூட்டவே சூரியன் போலேய்யா முக்கியமுள்ள கட்டியது பூர்க்கும் பாரு
ஆட்டவே நாலுச் சாமம் யெரித்தே யானால் யப்பனே கெவுரி பாஷாணமாகும்
நாட்டவே தேவிக்குப் பூசை பண்ண நலமான கெவுரியதை யார் தான் காண்பார்
மாட்டவே யின்னால் போலின்னா லீலை மகத்தான கலைக்கியான மகிமை தானே.

156. ## சாதிலிங்க வைப்பு.

தாளுன சாதிலிங்க வைப்புச் சொல்வேன் தனைதான கறியுப்புக் கல்லுப்போடு
வேளு கெந்தியுடன் சூதங் கூட்டி வெளியான சீனமுடன் வகை பலந்தான் இரண்டு
அன்னுவே யிவை யெல்லாம் பொடித்துக் கொண்டு அப்பனே சுத்த சலம் தனில் மத்தித்து
வாளுன குப்பி தனில் பதனம் பண்ணும் வளமான சீலை மண் ஏழுஞ் செய்யே.

157. செய்யவே பாண்டத்திலவர் மண்ணிட்டு செம்மையுடன் குப்பிதனை நடுவே வைத்து
வைக்கவே மேலு மந்த மண்ணையிட்டு வளமான மண் சீலையேழுஞ் செய்து
கைக்யவே யடுப்பேத்தி தீயை மூட்டி கனமான சாமமது பன்னிரெண்டு
மைய்யவே சாமது யெரித்துக் கொண்டு மறுதினிலே யிறக்கி வைத்து ஆறவைய்யே.

158. ஆறப்பா வுடைத்துப் பார்லிங் கந்தாலும் அப்பனே கம்பி கம்பியாக
வாறப்பாலிங்கத் தால் வேதை கோடி வளமாக லிங்கமதை யார் தான் செய்வார்
நாறப்பா நல்லிலிக்கே யெய்து மின்னால் நலமான நூலதனை யார் தானீய்வார்
மாறப்பா லின்னூலைத் தேடி வாங்கு மருத்தான நூலிருந்தாலிடத்துக் கே.

159. யேகியே யவரிடத்தில் தொண்டு பண்ணும் யென்மகனே நூல் கொடுக்காவிட்டால் நூலை வாங்கி
வாங்கிய வித்தகிகங் கொடுக்காவிட்டால் பாங்கியே யன்ன மிட்டுப் பனி விடைகள்

160. கொள்ளவே கை பதருத் திருட வேண்டாம் குணமாக யவரிய வாங்கிக் கொள்கு
மள்ளவே பணத்துக்கு சாஉந்திற மீந்த மருத்தான ஞாலிகளைத் தான் வாங்க வேண்டாம்
மெள்ளவே யவர் மனற கனிந்து யீந்தால் மோசமடா வுந்தனக்கு முக்கியமாமே.

161. ஆமப்பா சாஸ்திரத்தை வெளிவிடாதே யப்பனே வெளி தனிலே விட்டே யாளுல்
வாமப்பா வல் விகைள் நோய்களெய்தும் வளமாகச் சமித்திட்டார் நாசமாவாய்
காடிப்பா கல்வியது மயங்கிப் போகும் கள் மயக்கம் கொண்டலைவாய் பேயைப் போலே
நாமப்பா வங்க புற்பம் சொல்லக் கேளும் நலமாகக் கொண்டு வந்து சொல்லக் கேளே.

வங்க பற்பம்.

162. கேளப்பா சுத்த சலந் தன்னிலேய்யா கெடியாக பத்து தரம் உருக்கிச் சாயப்பா
வாளப்பா சாய்த்வுடன் யத்தநெல்லாம் வளமாக மிரசியது வட்டுப் போலாம்
ஆளப்பா புளியுடனே முப்பூவுங் கூட்டி அப்பனே சேர்த்தரைத்துக் கலசஞ் செய்து
நாளப்பா சீலே செய்துறவியுலர்த்தி நலமான புடந் தனிலே போட்டிடாயே.

163. போட்டா புடம் போட்டு யெடுத்துப் பாரு பொருமியே வெள்ளியதாய்ப் பற்பமாகும்
வாட்டடா பற்பமதைப் பதனம் பண்ணும் வளமாக ரச பற்பஞ் சொல்லக் கேளும்
ஆட்டடா வங்க சுண்ணங் குகைதான் பண்ணி யப்பனே குகைக்குத்த சில்லுச் செய்து
நாட்டடா ரசந் தன்னைக் கல்வத்திட்டு நலமான சுத்தியது பதி மூன்று செய்யே.

ரச பற்பம்.

164. செய்யப்பா ரசந் தன்னைக் குகையிலிட்டு செயமான சில்லுக்குற மெழுகால் தமுறப் போட்டு
வைய்யடா குகைதன் மேல் சீலே யேறு வளமாகச் செய் நன்றாய் ரவி யுலர்த்தி
மய்யடா கோளி புடம் தன்னைப் போட்டு மருத்தான ரச பற்பம் வெள்ளையாகும்.
நையடா சூத பற்பம் பூசை பண்ணும் நலமான குருபரனைத் தொழுது போத்தே.

லிங்க பற்பம்.

165. வாழ்த்திடவே லிங்க பற்பஞ் சொல்லக் கேளும் வளமான லிங்கத்தின் கட்டி வாங்கி
ஆர்த்தடா வண்டத்தின் தைலந் தோய்த்து அப்பனே வண்டத்தின் மெழுகாற் கலசஞ் செய்து
மாத்தடா மண் சீலே யேருஞ் செய்து மகத்தான நிழல் தனிலே யுலர்த்திக் கொண்டு
போத்தடா புடம் போட்டு யெடுத்துப் பாரு பொருமியே பற்பமதாய்ப் புகமொன்னதே.

166. ஒன்றை பற்பமதை யென்ன சொல்வேன் யுத்தமனே பற்பத்தின் மருத்துவங் கோடி
வன்றன தாம்பிரத்தின் பற்பங் கேளு வளமான தாம்பிரத்தே சுத்தி பண்ணி
அன்றுத விடைச் சுண்ணம் அண்டச் சுண்ண அப்பனே யுப்புச் சுண்ண மூன்றுங் கூட்டி
மன்றுக வாய் நீராற் குழைத்துப் பூசி மருத்தான ஐந்தண்டத் தயிலத்தால் சீலே செய்யே.

167. செய்யாத சீலே மண்ணேருஞ் செய்து செம்மையுடன் ரவியுலர்த்திப் புடத்தைப் போடு
மெய்யாத வெண்மையதாம் நீர்த்து நீர்க்கும் மகத்தான தாம்பிரத்தின் பற்பமைய்யா
வய்யாத தாம்பிர பற்பம் பதனம் பண்ணு வளமான பற்பமதை யென்ன சொல்வேன்
ஐயதாவிதிற் சொன்ன பற்பமெல்லாம் யப்பனே வேதையதாய்க் கட்டுக் கொள்ளே.

கேசரிமை.

168. கொள்ளடா வைத்தியரே யுங்களுக்கு கொடிதான பற்பத்தை யெடுத்து
வள்ளடா மை யொன்று சொல்லக் கேளும் வளமான மைய்யப்பா மகத்தான சித்து
அள்ளடா கேசிரியின் கொழுப்பு வாங்கி அப்பனே நெய்யதனை வாங்கிக் கொண்டு
நள்ளடா கன்னியுட சீலே வாங்கி நலமான நெய்தனிலே யூற வைய்யே.

169. வைய்யடா வாதித்த வார நாளில் வளமாகச் செத்தவன் தன் நெய்யை வாங்கி
நெய்யடா கபாலத்தி லூத்திக் கொண்டு நலமாகச் சீலையைத் தான் திரியாய்ப் போட்டு
மைய்யடா தலைப் பிண்ட மண்டமய்யா மைந்தனே கவிழ்த்தி நன்றாய் விளக்கை யேத்தி
ஐயடா யெரித்துவா மை தான் பத்தும் அப்பனே பத்தின பின் வழித்துக் கொண்டு கொள்ளே.

170. கொள்ளடா விளேதத்தின் தயிலம் விட்டு கொடிதான புறமிட்டு மத்தித்துக் கொள்ளு
வள்ளடா பறனி தன்னில் வைத்துக் கொண்டு வளமாகப் பூசித்துப் பதனம் பண்ணு
நள்ளடா மையெடுத்துச் சடமெல்லாந் தடவி நலமான அக்கினியைப் பூமி தனில் பரப்பி
மள்ளடா நமசிவய வென்று சொல்லி மகத்தான அக்கினியில் படுத்துக் கொள்ளே.

171. கேளடா யுந்தனுக்கு குளிர்ச்சியாகும் கொடிதானதிலேக மெல்லாந் தண்ணீர் போலாம்
ஆளடா யுனைக் கண்ட பேர்களெல்லாம் அப்பனே மாமுனியோசித்தனென்பார்
வள்ளடா வாய் மூடிச் செபத்தைப் பண்ணு வளமான அக்கினி ஸ்தம்பனமே யென்பார்
நாளடா மையைத் தான் கையில் தடவிக் கொண்டு நலமான சலத்தை யள்ளி நெருப்பில் வாரே.

172. வார்க்கையிலே நெருப்பது தான வியாதய்யா வளமான அக்கினி தான் வீசி போங்கும்
ஆக்கையிலே யிப்புதமை யதிசயந் தாமென்பார் யதிசயந்தான் கனியாமல் ஸ்தம்பனவித்தே.
மார்க்கையிலே அக்கினியாம் சித்துச் சொன்னேன் மகத்தான சலஸ்தம் பசித்துக் கேரு
நார்க்கையிலே தலைப் பிண்டம் யீரல் வாங்கி நலமாகக் கறுக்கியதை மையாய் செய்யே.

173. செய்யவே முப்பூவுங் கொஞ்சம் போட்டு செயமான சித்து வகைத் தயிலத்தால் மத்தி
வைய்யவே பறனி தனில் வைத்துப் பூசி வளமான வயிறவர்க்குப் பூசை பண்ணு
கைய்யவே பூசை பண்ணி மை யெடுத்து களமான புலித் தோலில் நால் பக்கந் தட
நைய்யவே சமுத்திரத்தில் போட்டேயானால் நலமாகத் தொனிகிறதோர் தோணியிலேறே

174. யேறிய கடக கன்னில் வைத்துக் கொள்ளு யென் மகனே யொரு பக்க முன்மையைப் பூசு
வாறியே படுப்பு வைத்துக் கறிகளைக் கொட்டி வளமாக முன் கொழுப்பும் நெய்யும் வாரு
நாசியே அக்கி தான் பறந்து போச்சு நலமான அதிசயம் போல் பார்ப்பரய்யா
ஆறியே சோறுக்கு கறிகளாக்கு அப்பனே மனிதருக்கு அன்னம் போடே.
இதற்கு மேல் வேண்டாதன விடப்பட்டது.

வங்க செந்தூரம்.

வங்கம் விறகனிடை .ஙு, கலியாண முருங்கைப் பூவு படி, பல்வத்துப் பூவாப் போட்டு மூன்று சாமம் வறுக்கச் செந்தூரமாம். இதக்கு அனுபானம் செந்தூரம் பண விடை. அமுர்த சர்க்கரை பணவிடை ஆவாரை பஞ்சாங்கம் விறகடியும், சீனி சர்க்கரை விரகடியும் தேனில் ஒரு மண்டலங் கொள்ளத் தீரும்.

தீரும் வியாதி:- பதினெட்டுக் கல்லடைப்பு, பதினெட்டுக் கிரிச்சனம், பதினெட்டுப் பிரமியம், இந்த மேகம் இது வெல்லாந் தீரும். இரும்புச் சட்டியில் வறுக்கவும். செவ்வியுருவி கோல் கத்தை கட்டிக் கொண்டு வறுக்கவும். ஆசி

பல்வலிக்கு மருந்து.

பல் வலிக்கு மருந்து.

அதிமதுரம், கோஷ்டம், கொத்தமல்லி, இஞ்சி, பறங்கிப் பட்டை, வேலாம் பட்டை சூரிவேர், வில்வ வேர், சித்த முட்டி வேர் அமுக்கிலாங் கிழங்கு இடித்து சட்டியில் போட்டு இரண்டு படி தண்ணீர் விட்டு கால்படியாகக் காய்ச்சி கொப்பளிச்சு சாப்பிடவும் பல்வலி, தந்தச் சூலை போகும்.

அகத்தியர் வைத்தியத்தில் ஆயிரத்திரட்டில் முன் காண்டம்.

ஐந்நூறு நாடி விதம்.

1. சீரான அகஸ்தியர் ஆயிரத் திரட்டில் செல்வமாய் முன் காண்டம் அஞ்னூறு சொல்வேன்
வீறான மாத்திரைகள் முதலில்க் காணும் மேலான புலத்தியனே நடுலே கேளு
கூறான லேகியமுஞ் சூரணமு நெய்யும் கொள்ளேயாய்க் கண்டிருக்கும் கூர்மையாக
ஆறான தயிலமுடன் வெண்ணே தானும் அனேகமாய்க் கடசியிலே அருண்டவாறே.

2. அருண்டத்தில் கறிகேளும் நெறியும் கேளும் ஆகாத சடலத்திலங் குலங்கள் சொல்வேன்
முருண்டத்தில் தசை கேளும் முன்னூத் தெண்பதாகும் மூட்டிய நரம்பு காணும் முப்பது மேலெட்டுமாகும்
சருண்டத்தி லெலும்பு தானும் தப்பாத நூத்தெட்டு மாகும் தயவுடனே ரோமம் தானுமய் தரிபாதி எழுமாகும்
நிகண்டத்தில் தோல்கள் கேளும் நிசமது முப்பத் தெட்டாம் நீட்டிய குறிகளாம் நிசமது கண்டவாறே.

3. ஆகுமே முகைகள் தானும் அறநூத்தி அ பத்திலும் ஆட்டிய அங்குலங்கள் அறபது மேல் முப்பத்தாறும்
வாகுமே பிரிதிவில் நிற்கும் வலஞ் சல மேலாங் கேளுக் வயத்தொரு யிருவதாகும் வலமது பதிநஞ்சாகும்
தேகுமே அப்பால் நிற்கும் சேர்ந்தது சுரோணி கேளீர் தெளிவுடன் முப்பத்தஞ்சாம் தீர்ந்தது வாறு கண்டா
. தாகுமே தேய்வின் கூறு சடத்தினில் கலந்தி தெட்டும் தாக்கிய வாய்வின் கூறு தப்பாது முப்பதாமே.

4. முப்பதாம் நிங்கள் தானும் மூட்டிய பலமென்னும் முன்னதாம் மூக்குத் தானும் மூக்களஞ்சாக நிற்கும்
தப்பதாம் நாக்குத் தானும் பலமது மேமுமாகும் தயவுடன் பல்கள் தானும் பலமது மேமு மாகும்
தப்பாது பல மொன்றரையாம் மெப்பதாந் கண்கள் இரண்டும் தானிரு களஞ்சமாகும் மெய்யிது குறிகள் மூன்றும் விரு பல மூன்றுமாகும்
கப்பதாம் காயம் நின் கண குறியிரகளாகும் காயமே ஓடி நின்றும் கடியது நாடி கேளே.

5. நாடிகான் எழுத்தாயிரம் நாற்பது மென்று சொல்வார் நயன மாயதிலே கொண்ட நல் நரம்பத்தேயாகும்
ஆடிய நாடி பத்து அதவுடன் வளர்ந்த வாய்வு அறிவுடன் கூடி ஒன்று அமர்ந்திடும் வாறு கண்டா
மூடிய பத்தனுலே மூளைந்து ரோகங் கேளீர் மூன்றது அபான வாய்வால் முன்னிய மூலமெல்லாம்
காடிய தேவதத்தன் கறகிற சுரங்களாலும் கனக மாந்தனஞ் செயன் கட்டிய ரோகம் போலே.

6. உத்த தோர் வருத் தானே உதித்தது மகா ரோகம் உருவிய சமானத் தாலே ஓடிய ரோக மெல்லாம்
பத்ததோர் கிறிகி பாடி பறந்தது தசைகள் ரோகம் பண்ணிய அபானத்தாலே பத்தியம் நாலாயிரத்து நாற்பத்தெட்டாட
பெத்த தோருசீகம் சொல்லும் பிறந்தது வெக்களமை பெரிய மாமுனிகள் சொல்லும் பிறப்பது வறி வந்தது தானும்
கத்த தோர். வேதத்தில் கட்டியேகுட்டி வைத்தோம் கலந்தது பத்தினுலே காட்டிய நாடி தானே.

. காட்டி நாடி பத்திலுலே கருவியும் காலலாலும் கலங்கிய பத்தாக்குள்ளே கட்டிய நாடி